

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 10.10.2007
COM(2007) 574 konč.

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Sklepi posvetovanja o evropski pomorski politiki

{COM(2007) 575 konč.}
{SEC(2007) 1278}
{SEC(2007) 1279}
{SEC(2007) 1280}
{SEC(2007) 1283}

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

Sklepi posvetovanja o evropski pomorski politiki

1. Uvod

Dne 7. junija 2006 se je s sprejetjem zelene knjige o pomorski politiki začelo enoletno posvetovanje o pomorski politiki EU.

Postopek posvetovanja je povzet v tem sporočilu. Takšnega odziva še ni bilo, prav tako ne takšnega obsega in intenzivnosti sodelovanja v posvetovanju. Poleg prispevkov vseh evropskih institucij so številni nacionalni in nekaj regionalnih parlamentov predložili pripombe o zeleni knjigi neposredno Komisiji. Med zainteresiranimi stranmi in državljani, ki so predložili pripombe so tudi vlade tretjih držav, posamezni državljani, predstavniki iz znanstvenih in akademskih krogov, posamezne družbe, nevladne organizacije in poslovni predstavniki. Veliko število mrež ali projektnih organizacij, dejavnih pri razvijanju obalnih in pomorskih projektov, ter mesta in obalne regije, ki se zanimajo za določena vprašanja, kot je turizem, so se odzvali s podrobnimi pripombami.

Prejetih je bilo več kot 490 prispevkov in organiziranih več kot 230 prireditev, na katerih se je z zainteresiranimi stranmi razpravljalo o pomorski politiki.

Podrobnosti o prispevkih, vključno s podrobnimi referencami bodo v:

- podrobnem poročilu o postopku posvetovanja, ki bo na voljo na spletni strani o pomorskih zadevah (<http://ec.europa.eu/maritimeaffairs>);
- besedilu samih prispevkov, ki bodo na voljo na spletni strani o pomorskih zadevah (http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html).

2. TEME POSTOPKA POSVETOVANJA

2.1. Celostna pomorska politika: iskanje dodane vrednosti

Zainteresirane strani podpirajo celostni pristop k pomorski politiki v Evropski uniji, ker povezuje potrebe in težave povezanih sektorjev, ki se sedaj obravnavajo v okviru posameznih političnih dejavnosti. To lahko povzroči navzkrižne ukrepe ali zaskrbljenost, da se zainteresirane strani z enega področja ne upoštevajo na drugem. Kot posebno jasn primer tega pristaniška industrija navaja vpliv okoljevarstvenih ukrepov na razširjanje pristanišč. Večina zainteresiranih strani pričakuje ugoden učinek močnejšega povezovanja politik.

Povezovanje različnih udeležencev in zainteresiranih strani je še en argument v podporo celovitemu pristopu. Zainteresirane strani poudarjajo posebne primere povezovanja na kraju samem.

Regionalni organi so opisali sedanje sodelovanje. Pozdravili so priložnosti za več stikov in tesnejše sodelovanja med regionalnimi in nacionalnimi ravni ter ravni EU. Zahtevajo večjo prepoznavnost težav regij.

V postopku posvetovanja je bil potrjen cilj razvijanja odnosa med tistimi, ki živijo in delajo v vsakdanjem stiku z morjem, tj. pomorščaki in ribiči, ter drugimi povezanimi sektorji gospodarske dejavnosti. V njem so bile potrjene možnosti za razvoj skupne odgovornosti za trajnost. Primer tega je vloga ribičev, katerih starodavno povezanost z morjem bi lahko razširili in ponovno opredelili tako, da bi jim približali druge dejavnosti, kot sta turizem ali varstvo okolja.

Zainteresirane strani poudarjajo gospodarske prednosti povezovanja na nekaterih področjih. Orodja za povezovanje zbiranja in uporabe podatkov lahko zagotovijo resnično dodano vrednost. Upravljalci poudarjajo potrebo po povezovanju sistemov in standardov na področju spremljanja in nadzora na morju. Raziskovalci opozarjajo na gospodarske koristi skupne uporabe dragih instrumentov za svoje delo.

Čeprav je kritikov celostnega pristopa malo, nekateri razlikujejo med pristopom in orodji. Zahtevajo, da EU zaradi razvoja celostnega pristopa ne sme ponovno urejati ali preveč urejati in centralizirati. Veliko število kritikov ne želi, da bi celostna politika spremenila sedanje pristojnosti.

2.2. Opredelitev pristojnosti: subsidiarnost pomeni odgovornost

Zelena knjiga o pomorski politiki omenja subsidiarnost kot enega od temeljev svojega celostnega pristopa. Subsidiarnost zahteva, da se odločitve in ukrepi sprejemajo čim bližje zadevnim ljudem in območjem ter da se pri sprejemanju odločitev uporabljajo obstoječe strokovno znanje in izkušnje.

Odziv na zeleno knjigo potrjuje razumevanje Komisije, da mora evropska pomorska politika temeljiti na obstoječi razdelitvi pristojnosti znotraj EU. Evropska unija ima vlogo spodbujevalca in ne povezovalca.

Tipičen primer je razprava o prostorskem načrtovanju: veliko zainteresiranih strani v vseh sektorjih se strinja, da je tako načrtovanje na splošno koristno. Večina poudarja, da je prostorsko načrtovanje v pristojnosti države članice, vendar navaja potrebo po čezmejni povezanosti in razširjanju najboljše prakse.

Drug primer je razprava o vladnih dejavnostih na morju: evropska obalna straža ni deležna veliko podpore, obstaja pa zanimanje za sodelovanje med državami članicami, da bi se dosegli podobni cilji brez spreminjanja pristojnosti.

Velik poudarek je na potrebi, da se obstoječe politike in pravni okviri uspešneje izvajajo in skladneje vzajemno delujejo. To vključuje večjo pozornost oceni učinka. Poleg tega so bile zahtevane določene regulativne pobude, s katerimi bi se zapolnile vrzeli v zakonodaji EU.

Postopek posvetovanja poudarja kompleksnost pomorskih dejavnosti Evrope. Ta kompleksnost zahteva celosten pregled in prilagojene rešitve, ki upoštevajo regionalne posebnosti, potrebe posameznih zainteresiranih strani ter njihovo strokovno znanje in izkušnje.

Obalne regije so pod neposrednim vplivom pomorskih politik. Široka udeležba lokalnih in regionalnih vladnih organov kaže na veliko pripravljenost za učenje drug od drugega, izmenjavo izkušenj in prispevanje idej.

Industrija zahteva manj urejanja in več samourejanja. Meni, da samourejanje morda ni vedno najbolj optimalna rešitev, vendar lahko pozitivni vplivi nagrajevanja dobrih rezultatov in najboljših praks podpirajo izvajanje obstoječih predpisov in omogočijo izboljšanje standardov, s katerimi se lahko strinja večina, potem ko so predlagani.

Postopek posvetovanja poudarja pomembnost izvajanja in izvrševanja predpisov. Lastništvo in občutek skupne odgovornosti lahko izboljšata izvajanje in izvrševanje; zaključek je, da bosta imela subsidiarnost in sodelovanje zainteresiranih strani pomembno vlogo pri prihodnjih pobudah za pomorsko politiko EU.

Razprava je pokazala, da imajo zainteresirane strani občutek lastništva nad svojim delom pomorske sestavljanke. Cilj evropske pomorske politike mora biti sestaviti vse dele sestavljenke in ne preoblikovati posameznih delov.

Razprava o pristojnostih torej potrjuje osrednjo trditev zelene knjige, saj prikazuje zavezanost vseh sodelujočih svojemu delu pomorske Evrope. Evropska pomorska politika je lahko uspešna samo, če izkoristi to zavezanost, ob zagotavljanju, da vsaka zainteresirana stran nosi sorazmeren del odgovornosti in se čuti vključeno v postopek.

2.3. Planet Ocean: globalna vprašanja in odgovornosti

Med postopkom posvetovanja je postal viden globalni značaj pomorskih dejavnosti, kot sta ladijski prevoz in ribištvo. Več zainteresiranih strani je menilo, da mora EU spodbujati ukrepe za varstvo svetovnega ekosistema, tudi na odprtem morju.

Večina zainteresiranih strani se strinja, da so potrebni večstranski predpisi in standardi ter da jih je treba izvajati in uveljaviti. Stališča, kako to doseči, se razlikujejo; nekateri vztrajajo pri razvijanju standardov samo v večstranskem kontekstu in nasprotujejo, da bi jih najprej razvila EU. Toda precejšnje število zainteresiranih strani je prepričanih, da ima EU pomembno vlogo z dajanjem zgleda drugim.

Vsi se strinjajo, da je koristno, če EU daje dober zgled. Vendar tiste zainteresirane strani, katerih konkurenčnost je odvisna od enakih konkurenčnih pogojev, nasprotujejo ureditvenemu ukrepanju EU, ki prehiteva oblikovanje predpisov v mednarodnih organih.

Postopek posvetovanja potrjuje, da se ni mogoče izogniti mednarodnim in večstranskim vidikom pomorskih zadev. Evropska unija mora upoštevati mednarodne organizacije in njihove predpise. Zainteresirane strani se strinjajo s celostnim pristopom k mednarodnemu vidiku pomorske politike za EU, vendar vztrajajo, da je treba o vsakem primeru razpravljati na podlagi njegove vsebine. Podpirajo nadgradnjo obstoječih instrumentov in metod ter razvijanje rešitev z dodano vrednostjo, če je to primerno.

Dajanje zgleda pomeni tudi spoštovanje predpisov, ki so že bili sprejeti. Zainteresirane strani menijo, da je enako pomembna potreba po okrepitvi izvajanja in izvrševanja mednarodnih predpisov s strani držav članic EU in tretjih držav. Zato so dale predloge za dialog, podporo in krepitev zmogljivosti s sosednjimi državami EU in drugimi partnerji.

Poseben poudarek je bil na evropski sosedski politiki s strani tistih, ki so povezani s Sredozemljem, in tudi drugih. Veliko zainteresiranih strani potrjuje trditev iz zelene knjige, da je pomembno, da se v delo na področju celostne pomorske politike vključijo sosednje države.

Postopek posvetovanja potrjuje, da je pomembno razvijati mednarodni obseg evropske pomorske politike. Zainteresirane strani želijo zagotoviti, da se sedanji sistem uporabi v čim večjem obsegu, preden se preizkusijo nove rešitve.

2.4. Trajnostna raba virov: pomen uspešnega upravljanja

V postopku posvetovanja je bila potrjena jasna povezava iz zelene knjige med konkurenčnostjo in trajnostjo. Posvetovanje je pokazalo tudi, da se zainteresirane strani zavedajo, da mora biti ta povezava pozitivna, če želimo zagotoviti nadaljnjo rabo oceanov in morij brez zmanjšanja njihove vrednosti za Evropejce in človeštvo.

2.4.1. Konkurenčnost

Posvetovalni postopek poudarja, da je blaginja Evrope zelo odvisna od varnih in učinkovitih storitev ladijskega prevoza. Njihova učinkovitost je ključnega pomena za konkurenčnost EU v vedno bolj globaliziranem svetu.

Zainteresirane strani se strinjajo, da imata sektorja evropskih storitev ladijskega prevoza in pristanišč velik potencial za rast in sta ključna elementa lizbonske strategije na podlagi katerih lahko Evropa postane najbolj konkurenčna trgovska sila na svetu.

Zainteresirane strani se strinjajo, da mednarodna in notranja uspešnost EU v pomorskih sektorjih temelji na zagotavljanju večje kakovosti in ne nižjih cen.

Uspeh pomorskih gospodarskih panog EU je odvisen od njihove sposobnosti za inovacije na področju ladjedelništva, logistike, proizvodnje opreme ali sorodnih storitvah. To je pomembno tudi v drugih pomorskih sektorjih, kot je turizem, ki prav tako prispeva h gospodarski blaginji obalnih regij.

Komunikacija med različnimi pomorskimi gospodarskimi panogami se je izboljšala z oblikovanjem pomorskih grozdov po vsej Evropski uniji, s čimer se je povečala uspešnost pomorskega gospodarstva.

To vključuje pomemben znanstveni in raziskovalni sektor. Znanstvena skupnost je bila zelo dejavna pri razvijanju predlogov za boljšo povezavo pomorske znanosti in raziskovalnih organov ter tehnologije in inovacij.

Tehnologije prihodnosti, na primer razvoja obnovljivih virov energije, zlasti vetrne energije in energije valovanja, bodo odločilni elementi bolj trajnostnega gospodarstva. Vodilni trgi, kot je morska biotehnologija, se opirajo na trdne znanstvene temelje.

Za znanje so potrebni podatki. V postopku posvetovanja se je pokazala močna podpora boljšemu zbiranju in uporabi podatkov (v realnem času in drugih podatkov) o oceanih in morjih ter dejavnostih v in na njih ter socialno-ekonomskim in statističnim podatkom o obalnih regijah in pomorskemu gospodarstvu.

Zainteresirane strani potrjujejo, da so njihova glavna skrb standardi. Potrebni so visoki standardi, ki zagotavljajo visoko kakovost in s tem konkurenčnost *in* standardi, ki podpirajo trajnost. Industrija poudarja, da bo konkurenčnost na podlagi visokih standardov uspešna samo, če se ti standardi uporabljajo povsod, s čimer se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji. Poudarjajo tudi, da so lahko rezultati prostovoljnih pristopov včasih boljši od rezultatov predpisanega urejanja. Veliko zainteresiranih strani ugotavlja, da bi bilo z višanjem standardov na svetovni ravni morda potrebno vodenje s strani EU. Drugi poudarjajo, da so nekateri upravljavci morda zanesljivi, veliko pa jih je manj vestnih, zaradi česar ostaja izvrševanje in spremljanje predpisov nujno.

Nenamerni učinki urejanja so poudarjeni na področjih, kot je uporaba tradicionalnih plovil za turizem ali nepotrebni stroški evropskega ladijskega prevoza zaradi dejstva, da prevoz z ladjo iz enega v drugo пристanišče druge države članice vedno velja za mednarodnega, tudi če je tovor blago, ki je bilo ocarinjeno na notranjem trgu.

Višji standardi pomenijo tudi višje standarde za kakovostno osebje. Veliko upravljavcev EU ima odlične rezultate v zvezi z zaposlovanjem in delovnimi razmerami, veliko pa se lahko še stori za izboljšanje položaja osebja v pomorskem gospodarstvu, da se doseže še en cilj: delovna mesta najvišje kakovosti za najbolj kakovostno osebje. Zainteresirane strani navajajo, da se lahko izboljšajo spretnosti in znanja ter usposabljanje in zagotovi možnosti za združitev tradicionalnih pomorskih spretnosti in znanj s sodobnimi. Zainteresirane strani imajo različna mnenja glede tega, ali so izključitve v zvezi s pomorskimi sektorji iz socialne zakonodaje EU, in katere izmed njih, upravičene, soglašajo pa, da je treba prispevati k enakim svetovnim konkurenčnim pogojem za sektor in o vlogi, ki jo lahko ima zakonodaja EU v tem okviru.

Številni prispevki potrjujejo, da so medsektorska mobilnost, ki jo podpirata usposabljanje in poklicne kvalifikacije, ki temeljijo na potrebah industrije, ter privlačne, večsektorske poklicne možnosti bistvene za konkurenčnost evropskih pomorskih sektorjev.

Neodvisnost gospodarskih subjektov je navedena kot dokaz za nasprotovanje javni finančni podpori za gospodarske dejavnosti. Vendar zainteresirane strani vztrajajo pri ustreznih okvirnih pogojih za delo in tako pozdravljajo vladno podporo, na primer za višje standarde, zagotovitev, da se enaki konkurenčni pogoji ohranijo, in nagrajevanje dobrega ravnanja ali ukrepov, ki koristijo skupnosti.

2.4.2. *Trajnost*

Razhajanj glede tega, da je treba določiti zaščitena morska območja, je malo, poteka pa razprava o njihovi določitvi. Vsaka stran te razprave bi rada bila bolj upoštevana, kar potrjuje potrebo po usklajevanju in načrtovanju od spodaj navzgor pri organiziranju prostora.

Stanje morskega okolja je glavna skrb. Navedene grožnje vključujejo stopnjo izkoriščanja živih virov s prelovom in podnebne spremembe. Povezava med oceani in podnebjem je bistveni del podnebne politike EU.

Razvoj morske biotehnologije ali drugih rab genskih virov pomeni priložnost in kaže potrebo po celostnem pristopu, ki bi povezoval raziskave, trajnost in mednarodno oblikovanje predpisov.

Zainteresirane strani poudarjajo, da do 80 % onesnaževanja morskega okolja prihaja iz virov na kopnem, in zahtevajo več ukrepanja v zvezi s tem. To točko poudarjajo zlasti organizacije, ki se zanimajo za Baltsko morje. Veliko jih zahteva, da se pri načrtovanju novih projektov upoštevajo tveganja, ki izhajajo iz preteklosti, kot so obstoječe razbitine ali preostanki streliva iz vojn.

Številne zainteresirane strani poudarjajo pomembnost morske tematske strategije kot okoljskega stebra pomorske politike EU. Poudarjena je potreba po hitrem sprejetju predlagane direktive o morski strategiji.

Navedena je pomembnost povezav med obstoječimi okoljskimi instrumenti in izvajanjem morske tematske strategije. Skladnost in združljivost sta poudarjeni kot bistveni za izvajanje vseh teh instrumentov. Nekatere zainteresirane strani poudarjajo, da je treba preseči meje morske tematske strategije, da se vključijo širši cilji varstva okolja, medtem ko želijo druge zagotoviti, da se pri učinkih okoljskih ukrepov in zakonodaje ustrezno upoštevajo gospodarske prednostne naloge.

Delo na podlagi ekosistemov in ekoregij je temeljnega pomena za trajnostno upravljanje morja in obalnih območij. Zainteresirane strani opozarjajo na potrebo po sodelovanju med obalnimi regijami in sosednjimi državami članicami ter sosednjimi državami. Treba je upoštevati značilnosti vsakega ekosistema in regije. Potrjena je pomembna vloga konvencij o regionalnem morju.

Upravljalci poudarjajo koristi ladijskega prevoza za okolje ter potencial povečane uporabe prevoza po celinskih plovnih poteh in intermodalnosti v primerjavi z drugimi načini prevoza. Vendar pa so zainteresirane strani potrdile, da so onesnaževanje zraka z ladij, razstavljanje ladij in onesnaževanje z ladij na morju zaskrbljujoča vprašanja, v zvezi s katerimi ne soglašajo glede rešitev, soglašajo pa glede ciljev. Nosilci dejavnosti podpirajo rešitve v mednarodnem kontekstu in pogosto tiho sprejemajo dejstvo, da lahko to povzroči zamude ali slabše rešitve.

Regionalni organi, zlasti na oddaljenih območjih, se dobro zavedajo, da sta prihodnja blaginja in trajnost industrijskih panog, kot sta turizem in ribištvo, industrijsko in rekreacijsko, odvisna od neokrnjenih obal in zdravih morskih ekosistemov.

Veliko strani zahteva močnejšo vključevanje okoljskih vprašanj v ribištvo skupaj z močnejšim vključevanjem ribištva v pomorsko politiko. Poudarjena je potreba po boljšem spremljanju znanstvenih mnenj pri določanju kvot za komercialni stalež rib in povečani uporabi ekosistemskega pristopa k ribištvu. Trajnostno upravljanje ribištva potrebuje poenostavljen in učinkovit sistem za nadzor, spremljanje in izvrševanje. Povezovanje okoljskih raziskav z raziskavami s področja ribištva lahko prinese boljše in bolj trajnostne rezultate. Zainteresirane strani navajajo, da je treba bolje razumeti vpliv ribogojstva na celoten ekosistem.

V postopku posvetovanja so bila izpostavljena vprašanja boljšega usposabljanja, delovnih razmer in zaposlitvenih možnosti ribičev. Zainteresirane strani menijo, da razvijanje trajnostnega pristopa k ribištvu ni stvarno brez izboljšav na tem področju: glavne mednarodne težave, kot je nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov, so enako tesno povezane z zaposlovanjem in delovnimi razmerami kot z izvrševanjem predpisov.

Veliko jih zahteva razvoj orodij za ocenjevanje medsektorskih in okoljskih vplivov gospodarskih dejavnosti, kar bo omogočilo bolj trajnostno organiziranje in načrtovanje dejavnosti. Veliko zainteresiranih strani poudarja vse večjo izpostavljenost tveganjem in vplivom podnebnih sprememb.

2.5. Upravljanje pomorstva: skupna orodja za skupno politiko

2.5.1. Prostorsko načrtovanje

Zainteresirane strani poudarjajo potrebo po usklajenem upravljanju in načrtovanju konkurenčnih uporab morij. Povečana in vse bolj vzajemno delujoča gospodarska dejavnost ter vse večje število instrumentov, ki se uporabljajo za zagotovitev trajnosti, pomenijo, da bo brez orodij za celostno načrtovanje in upravljanje veliko težje uresničiti trajnosten razvoj našega odnosa z oceani in morji. Večina zainteresiranih strani se strinja, da bi bilo pomorsko prostorsko načrtovanje dobro orodje za uporabo po vsej EU, vendar bi moralo ostati v pristojnosti držav članic.

Vidiki v zvezi s konceptom, področjem uporabe in povezavami z obstoječimi instrumenti (npr. celostno upravljanje obalnih območij in predlagana direktiva o morski strategiji) se zelo razlikujejo. Večina zainteresiranih strani se strinja, da mora ekosistemski pristop podpreti načrtovanje in upravljanje naših morij.

2.5.2. Podatki in nadzor

Pobuda za razvoj evropske mreže podatkov se na splošno pozdravlja in pripravljenih je veliko predlogov glede praktičnih načinov in sredstev za začetek izvajanja te naloge.

Eden od predlogov je, da bi bili ti podatki na voljo prek interaktivnega orodja, s katerim bi se obveščalo državljane Evrope o vseh vidikih odnosa Evrope z morji. Poleg tega se lahko podatke, npr. podatke o lokaciji dediščine, uporablja tudi za zmanjševanje tveganja nosilcev projektov, ki lahko načrtujejo, katerim mestom naj se izognejo ali katera naj obravnavajo.

Učinkovitejši nadzor in spremljanje pomorskega prometa lahko zagotovita izvrševanje zakonov. Zelo malo zainteresiranih strani dvomi o možnosti za zmanjšanje stroškov s standardizacijo, medsebojnim povezovanjem in komuniciranjem med obstoječimi sektorskimi sistemi.

2.5.3. Financiranje

Postopek posvetovanja poudarja, da je težko ugotoviti, kateri del strukturne porabe EU prispeva k ciljem pomorske politike.

Zato regionalne zainteresirane strani, vključno z Odborom regij, zahtevajo posebne in ciljno usmerjene pristope k financiranju obalnih regij z večjo preglednostjo in povezovanjem obstoječih finančnih instrumentov pod okriljem Evropskega obalnega sklada.

2.6. Evropejci in morje: sodelovanje in vključevanje

Posvetovanje o pomorski politiki EU je v nepričakovanem obsegu pritegnilo zanimanje zainteresiranih strani za pomorske zadeve.

V prispevkih se zahtevajo posvetovanje in dialog ter da je vsem, ki jih zadeva pomorska politika, na voljo več informacij.

Gospodarski udeleženci pozdravljajo načelo celostnega pristopa in izražajo pričakovanje, da bo pripeljal k preglednejšemu in učinkovitejšemu oblikovanju politike ter ureditvenim dejavnostim znotraj EU. Menijo, da je razvoj celostne pomorske politike podlaga uspešnega pomorskega gospodarstva in vse večjega ladijskega prometa in pristaniške dejavnosti, ter zahtevajo močnejšo povezanost med sektorji in povezanimi dejavnostmi v obliki grozdov, tudi na ravni EU.

Regije navdušeno podpirajo celostni pristop. Poudarjajo, da imajo obalne regije vlogo gostiteljic pomorskega gospodarstva in dela obalnega in morskega okolja ter da so odvisne od trajnostnega upravljanja obalnih območij. Še več jih pričakuje koristi od povezovanja ukrepov na ravni EU z dejavnostmi na kopnem v obalnih regijah, ter krepitve vključevanja vlad držav članic v postopek.

Države članice sprejemajo načelo celostnega upravljanja pomorskih zadev. Predlog za celostno pomorsko politiko postavljajo v okvir svojega interesa za zagotovitev stabilnega in trajnostnega razvoja svojega pomorskega gospodarstva in obalnih regij. Želijo, da nova pomorska politika zagotovi dobro delujoče procese in spodbuja boljše prakse.

Institucije in organi EU popolnoma podpirajo pristop in si prizadevajo, da bi premagale sektorske omejitve v svojih postopkih, kar bi omogočilo usklajen odziv na zeleno knjigo. Menijo, da je projekt evropske pomorske politike podlaga za reševanje vprašanj globalizacije, vse večje rabe oceanov in morij, sprememb okolja in podnebja ter potrebe po popolni vključenosti obalnih in pomorskih skupnosti. Nekateri od predlogov institucij presegajo zeleno knjigo.

Odzivi posameznih državljanov in civilne družbe so mešani. Nekateri menijo, da EU ne sme prevzeti nacionalnih ali lokalnih pristojnosti, na splošno pa odzivi kažejo na zaskrbljenost javnosti nad morskim ekosistemom planeta in njihov občutek, da vlade ne ukrepajo dovolj proti praksam, ki ga uničujejo.

Okoljske nevladne organizacije zahtevajo ukrepe EU v zvezi z načrtovanjem morskih in obalnih območij, da se zagotovi ekosistemsko upravljanje. Povezovanje sektorskih politik je način za zagotovitev, da se okoljski cilji povežejo po vseh sektorjih. Zainteresirane strani iz vseh sektorjev poudarjajo, da jih je treba stalno upoštevati, vključno pri nadaljnjem razvoju in izvajanju pomorske politike EU.

Sprožitev posvetovanja o pomorski politiki je zbudila tudi zanimanje tistih, ki želijo obveščati o naših morjih in oceanih ter povečati njihovo poznavanje. Ozaveščenost evropskih državljanov o naših obalah ter tem, kar je za njimi, podpira tako pomorska gospodarstva, katerih uspešnost je odvisna od njihove privlačnosti, kakor tudi naše morsko okolje, katerega ohranjanje je odvisno od zavesti državljanov. Splošno soglasje pa je, da je treba izboljšati splošno predstavo o pomorskih sektorjih. Idej za organiziranje izmenjav najboljše prakse, konferenc, vključevanje strokovnjakov iz pomorskega sveta, kot so ribiči, ali manjših projektov, katerih cilj je obveščanje lokalnih skupnosti ali turistov, je zelo veliko.

Postopek posvetovanja je torej odprl zakladnico idej in želja po sodelovanju v projektu, za katerega večina meni, da je dolgotrajen ter temelji na učenju in nenehnem iterativnem razvoju. Tako je ne le predstavil nov celosten pristop k upravljanju naših morij temveč tudi odprl vrata novemu načinu oblikovanja politike.

„Okno priložnosti, ki ga je odprla politična razprava o pomorski politiki EU, je ponudilo najboljšo priložnost v mojem življenju, da začne družba ceniti svetovni in lokalni pomen oceanov ter rezultate pomorskih raziskav in inovacij“ – Peter Heffernan, generalni direktor, irski morski inštitut, Galway